

punkter bestemt fast: Tølløse og Mullerup, som ogsaa synes at være to ganske naturlige Endepunkter. Det at afslutte en Jærnbane, som det ærede Medlem fra Kallundborg (N. Sørensen) helst vilde have, ved Ruds-Vedby — jeg antager, han helst vilde være fri for Stykket til Hjørring — synes mig ganske unaturligt. Det synes mig unaturligt at føre et lille Stykke ind i Landet og saa standse der i Stedet for at søge et naturligt Tilknætningspunkt enten ved, som der i Hjørring i alt Fald var Tale om, at naa en Forbindelse med den paaæntte Bane mellem Slagelse og Børslev, eller endnu bedre, som det i Mar er paaæntet, ved at føre den videre til en naturlig Tilknætning med den private Havn ved Mullerup. Jeg skal indrømme, at hvordan det Arrangement med en Havn ved Mullerup skal træffes, kender jeg ikke nok til at sige bestemt, om Planen kan lykkes; men saa meget er sikkert, at Planen i og for sig maa forekomme meget naturlig. Det at søge den tilknyttet ved en Bane, der som her er Tale om, jo vil gaa gennem temmelig lange Strækninger, der i Forvejen ikke have Udgang til Jærnbaner uden paa temmelig lange Afstande — at søge den tilknyttet til Havet og til et Sted, hvor der er Havn, og hvor Forholdene sikkert tale for en Udvidelse af denne Havn, det maa synes at være en saa naturlig Sag, som noget kan være. Om der kan træffes en heldig Ordning med Hensyn til den private Havns Benyttelse, om der kan staves Sikkerhed for, at der er gunstige Forhold for Trafikken, det er Ting, som der maa nærmere Undersøges til, og der kan det være, at det ærede Medlem for Kallundborg har Ret, at fjorten Dage maatte er temmelig lidt, og saa komme vi selvfølgelig til at tage lidt længere Tid. Men som sagt, jeg vil netop rose Lovforslaget i Mar fremfor i Hjørring, fordi det har givet Sikkerhed i hele Projektet, vi ere ude over de Vanskeligheder, som vare før med Hensyn til, hvor baade Begyndelsen og Afslutningen skulde være. Det synes jo som sagt, at det er den vestlige Ende, som det ærede Medlem ikke holder meget af. Man kunde tænke sig to Grunde. Den ene, at der er paaæntet en Krømning af Banen op imod Tisø, som mulig kommer i Berøring med en Del af Kallundborgs Opland (Afbrudelse af N. Sørensen). — ja det er ikke utænkligt, at en saadan Bevæggrund ogsaa kunde være ledende — og det andet er det, at man nu vil berøre et Punkt, som er nyt i vor Havnehistorie, nemlig Mullerup, og forsøge at bringe det til en større Udbygning og til en bedre Udnyttelse, end det hidtil har faaet. Det vil mulig

heller ikke være behageligt for Kallundborg at faa denne Konkurrence, men det er jo aabenbart, at man af almene Hensyn maa se bort fra en saadan jærlig lokal Interesse. Jeg tror i det hele, at den Komite, der har arbejdet for dette Jærnbaneanlæg, og de Kræfter, som have sat sig i Bevægelse, have arbejdet overordentlig heldigt, heldigere end mange andre Komiteer. Efter den Erfaring, jeg har gjort, og de Oplysninger, der ere mig meddelte, har netop denne Komite været saa heldig at arbejde sig mere og mere henimod at faa en samlet Plan for Anlægget til at ligge for, som man fra alle Sider efter sund Fornuft maa indrømme er den hensigtsmæssigste. Det er ikke alle Vegne, at en Banekomite absolut sætter sig det Formaal og er heldig i at faa det udført. Tværtimod stilles der ofte Konfliktspunkter op, som man saa slaas om, indtil de til sidst afgøres ved et Slags Magtsprog i Stedet for, at man skulde søge at tale hinanden til Rette, saa at man til sidst naar almindelig Enighed om, at det og det bør være det, der tilstræbes. I den Retning gaar min Erfaring, men denne Komite har arbejdet saaledes, at den har forstaaet, at dette sidste var dens Opgave aldeles aabenbart, og at den har været saa heldig at løse den. Det er en af Grundene, hvorfor jeg tror, at dette Jærnbaneprojekt nu netop foreligger vel forberedt og egnet til hurtigt at kunne bringes til Udførelse. Der er sikkert nok en anden Fordel ved Lovforslaget i Mar i Sammenligning med, som det forelaa i Hjørring, og det er den, at den ærede Forslagsstiller er gaaet over til et lettere System, og det vil sikkert nok blive almindeligt, at vi komme til det ved vore private Jærnbaneanlæg. Jeg skal ikke, da Tiden er saa langt fremrykket, og der er talt saa meget om det, fordybe mig videre i Spørgsmaalet om Systemet, men skal dog sige, at jeg, med den Ubetydelighed af Kundskaber, jeg kan have i Sammenligning med det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgtres (N. Andersen), yder hans Betragtninger min fulde Tilslutning. Jeg tror nok, at vi kunne bygge lettere, meget lettere og meget billigere Jærnbaner her i Landet, end vi have gjort det hidtil; men jeg tror sikkert ikke paa, at det saataldre Kosta-System har nogen som helst praktisk Fremtid for sig her. Det er aldeles øjensynligt, og enhver kan, selv uden saadanne tekniske Kundskaber, som det ærede Medlem nu er i Besiddelse af i saa mange Retninger, grumme let komme til at se, at der er mange Ulemper ved dette System, det hører der ikke speciel større Indsigt til at se; de springe i Øjnens straks.